

สำเนา

คำฟ้อง

1+2
[Signature]

คดีหมายเลขดำที่ 319/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ /๒๕

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง

[Redacted] ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

[Redacted] ที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน (ผู้ฟ้องคดี) รายละเอียดชื่อที่อยู่และช่องทางการติดต่อปรากฏตามเอกสารแนบท้ายคำฟ้องนี้

มีความประสงค์ขอฟ้อง

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้ง - อยู่ที่ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขที่ ๑๒๐ ม.๓ ชั้น ๒ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ หมู่ที่ - ถนนแจ้งวัฒนะ ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง ทุ่งสองห้อง อำเภอ/เขต หลักสี่ จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐๒๑๔๑๘๘๘๘ โทรสาร ๐๒๑๔๓๘๕๑๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) saraban@ect.go.th (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑)

๒. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง - อยู่ที่ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขที่ ๑๒๐ ม.๓ ชั้น ๒ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ หมู่ที่ - ถนนแจ้งวัฒนะ ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง ทุ่งสองห้อง อำเภอ/เขต หลักสี่ จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐๒๑๔๑๘๘๘๘ โทรสาร ๐๒๑๔๓๘๕๑๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) saraban@ect.go.th (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒)

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ได้มอบอำนาจให้

เป็นผู้รับมอบอำนาจในการยื่นฟ้องคดีนี้และดำเนินคดีจนถึงที่สุด รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจที่แนบมาพร้อมคำฟ้องนี้ ในการส่งเอกสาร ทนายเรียก และหรือ คำสั่งต่างๆ ของศาลที่จะมีถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ขอศาลได้โปรดส่งไปยัง

ผู้รับมอบอำนาจ ที่อยู่

รายละเอียดของการกระทำ ข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายที่พอเข้าใจได้

ข้อ ๑. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ เป็นผู้มิสิทธิออกเสียงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ถือเป็นบุคคลผู้มีหน้าที่ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ และ/หรือได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจฟ้องในคดีนี้ รายละเอียดปรากฏตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑

ข้อ ๒. ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่จัดการเลือกตั้ง คือ การควบคุมและดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้ง ทั้งการเลือกตั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติ ควบคุมดูแลและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นไปโดยสุจริต และเที่ยงธรรม มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นในการเลือกตั้ง ประกาศผลการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ และอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง เรื่องอำนาจหน้าที่ของ กกต.-สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมือง ดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้งบรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และกฎหมายอื่น อำนวยความสะดวกช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้ง และผู้ตรวจการเลือกตั้ง ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย และหน้าที่อื่น ๆ รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง เรื่องสำนักงาน กกต.-สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

และระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓ ถึง ๗ ตามลำดับ

ข้อ ๓. หลักการ “การลงคะแนนโดยลับ” เป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย โดยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์กฎหมายอย่างชัดเจนตั้งแต่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๙๒ มาตรา ๘๖ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ” อันแสดงให้เห็นว่าตามประเพณีการปกครองและประวัติศาสตร์ในทางรัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับหลักการดังกล่าวไว้เป็นอย่างมาก เพราะถือเป็นส่วนหนึ่งอันสำคัญของระบอบประชาธิปไตย จึงได้มีการบัญญัติหลักการดังกล่าวนี้มาจนถึงรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ใช้วิธี ออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ”

หลักการลงคะแนนโดยตรงและลับ ช่วยรับประกันว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะสามารถใช้ดุลพินิจตัดสินใจได้ตามเจตจำนงที่แท้จริงของตน โดยปราศจากการข่มขู่ การแทรกแซง หรือการใช้อิทธิพลครอบงำจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นผู้มีอำนาจรัฐ นายทุน หรือผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น หลักการนี้จึงเป็นกลไกสำคัญในระบบประชาธิปไตย หากปราศจากหลักการดังกล่าวผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอาจตกอยู่ในภาวะจำยอมที่ต้องเลือกตามความต้องการของผู้มีอำนาจเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หรือเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนตัว หลักการลงคะแนนโดยลับจึงเป็นเกราะคุ้มครองสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ช่วยให้การใช้สิทธิทางการเมืองเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม

หากพิจารณาตามความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้เขียนระบุคำอธิบาย “การออกคะแนนเสียงโดยลับ” มีความหมายว่าในการลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน จะต้องกระทำในลักษณะที่บุคคลอื่นไม่อาจทราบหรือตรวจสอบได้ว่าผู้มีสิทธิออกเสียงได้ลงคะแนนเสียงอย่างไรหรือออกเสียงลงคะแนนให้ผู้สมัครคนใดในเรื่องนี้ ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัย ที่ ๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ สรุปได้ว่า “หลักการเลือกตั้งโดยลับนั้นเป็นสาระสำคัญของการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย การใช้สิทธิเลือกตั้งจะต้องโดยเสรี หากการเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยลับแล้ว การเลือกตั้งก็ไม่อาจที่จะเป็นการเลือกตั้งโดยเสรีได้ การเลือกตั้งโดยลับให้ความคุ้มครองทั้งผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแต่ละคนและผลประโยชน์ส่วนรวมด้วยตามหลักการเลือกตั้งโดยลับจะต้องดำเนินการโดยไม่ให้ผู้ใดทราบได้เลยว่า ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแต่ละคนตัดสินใจเลือกใคร

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๙/๒๕๔๙ ได้วินิจฉัยไว้ว่า “รูปแบบการจัดหาเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๙ นั้น ทำให้การลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในระยะห่างที่กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งอันมีผู้แทนพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นหรือที่ส่งสมัครแบบบัญชีรายชื่อซึ่งถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการเลือกตั้งร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย

และอยู่ในวิสัยที่สามารถมองเห็นการลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ การจัดคูหารูปแบบใหม่นี้จึงมีผลทำให้การลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว ไม่เป็นการลงคะแนนโดยลับ ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม บัญญัติไว้” รายละเอียดปรากฏตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๙/๒๕๕๙ เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๘

จากคำวินิจฉัยดังกล่าวสามารถสรุปหลักการสำคัญไว้ ๒ ประการ ได้แก่

๑) การลงคะแนนโดยลับ มิได้หมายความว่าเพียงการปกปิดมิให้สาธารณชนรับรู้เท่านั้น แต่ถือเป็นสิทธิเด็ดขาดของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่จะต้องไม่ถูกล่วงรู้ถึงการตัดสินใจโดยบุคคลใดก็ตาม รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้ง การที่บุคคลอื่นใดสามารถรับรู้หรือตรวจสอบการลงคะแนนได้ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดหรือมีอำนาจหน้าที่ใด ย่อมถือเป็นการละเมิดหลักการลงคะแนนเสียงโดยลับ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองในระบบประชาธิปไตย

๒) ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาจาก “วิสัยและพฤติการณ์” ว่าอยู่ในสภาพที่สุ่มเสี่ยงหรือเอื้อให้ผู้อื่นสามารถมองเห็นหรือตรวจสอบการลงคะแนนได้หรือไม่ หากกระบวนการดังกล่าวมีช่องว่างที่ทำให้สามารถตรวจสอบได้ไม่ว่าจะยากเพียงใด ย่อมถือว่ากระบวนการเลือกตั้งนั้นขัดต่อหลักการลงคะแนนโดยลับโดยสภาพ โดยไม่ได้พิจารณาว่าบุคคลอื่นจะต้องรู้จริงหรือไม่

นอกจากนี้ นายมานิต วิทยาเต็ม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ยังได้พิจารณาให้ความเห็นส่วนตัวต่อคำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๕๙ ว่า “พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม บัญญัติว่า “การเลือกตั้งให้ใช้วิธีการลงคะแนนเสียงโดยตรงและลับ” วิธีการลงคะแนนเสียงเป็นวิธีการลับหรือไม่ ต้องพิจารณาจากวิธีการลงคะแนน กล่าวคือ ถ้าใช้วิธีการขานชื่อผู้เลือกตั้งให้ออกเสียงทีละคนไม่เป็นความลับ ถ้าให้ผู้ลงคะแนนลงชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือหรือมีการใส่ชื่อหรือเลขรหัสเฉพาะตัวของผู้ลงคะแนนเสียงลงในบัตรเลือกตั้ง หรือกระทำวิธีการอื่นใดให้ตรวจสอบได้ว่าบัตรเลือกตั้งฉบับใดเป็นของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งคนใด เช่นนี้ไม่เป็นความลับ” ดังนั้น การทำเครื่องหมายรหัสบนบัตรเลือกตั้งตามที่ปรากฏในคำฟ้องนี้ ซึ่งสามารถระบุตัวตนผู้ใช้สิทธิได้ จึงเข้าข่ายเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ลับโดยชัดเจน รายละเอียดปรากฏตามคำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ของ นายมานิต วิทยาเต็ม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๙

ข้อ ๔. ตามที่มีการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ นั้น ได้ปรากฏข้อเท็จจริงอันมีพยานหลักฐานบ่งชี้ว่า การใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนมิได้กระทำไปโดยลับตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังปรากฏพฤติการณ์ดังนี้

๔.๑ บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

บัตรเลือกตั้งทุกใบปรากฏรหัสชุดตัวอักษรและตัวเลขที่มีความเฉพาะตัวไม่ซ้ำกัน โดยรหัสดังกล่าวปรากฏทั้งบน “ต้นขั้วบัตรเลือกตั้ง” และในรูปแบบ “บาร์โค้ด (Barcode)” ที่ปรากฏอยู่ด้านล่างสุดของตัวบัตรเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อมีการถอดรหัสพบข้อมูลที่ตรงกันและเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ระหว่างตัวบัตรและต้นขั้วรหัส

เฉพาะตัวดังกล่าวส่งผลให้บัตรเลือกตั้งทุกใบสามารถถูกตรวจสอบย้อนกลับไปยังต้นฉบับบัตรได้อย่างชัดเจน โดยที่ต้นฉบับบัตรเลือกตั้งนั้นประกอบด้วยข้อมูลสำคัญ ๓ ส่วน ได้แก่ ลายมือชื่อของกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง (กปน.), ลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ลงคะแนน, ลำดับในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ด้วยความเชื่อมโยงทางข้อมูลข้างต้น หากมีการนำรหัสบาร์โค้ดบนบัตรเลือกตั้งไปเทียบเคียงกับข้อมูลในต้นฉบับบัตร ย่อมทำให้สามารถระบุตัวตนได้ว่า ผู้ลงคะแนนคนใด เลือกพรรคการเมืองหรือหมายเลขใด รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายข้อความเฟซบุ๊กของวิโรจน์ ลักษณะอดิศร และภาพถ่ายข้อความเฟซบุ๊กของ Thanarat Kuawattanaphan เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๐ และ ๑๑ ตามลำดับ

๔.๒ บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

จากการตรวจสอบพบบริเวณต้นฉบับบัตรเลือกตั้ง มีการระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษควบคู่กับตัวเลขกำกับไว้ทุกเล่มและทุกใบ โดยรหัสดังกล่าวถูกออกแบบให้เป็นชุดรหัสเฉพาะตัวที่ไม่ซ้ำกัน สำหรับบัตรเลือกตั้งแต่ละใบโดยเฉพาะ บนตัวบัตรเลือกตั้งทุกใบมีการพิมพ์รหัสคิวอาร์โค้ด ซึ่งเมื่อทำการถอดรหัส จะปรากฏข้อมูลเป็นชุดตัวอักษรภาษาอังกฤษที่จำเพาะเจาะจงกับบัตรใบนั้นๆ รหัสคิวอาร์นี้ทำให้สามารถนำไปสืบค้นและจับคู่กับชุดรหัสบนต้นฉบับบัตรได้อย่างเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ จะทำให้สามารถสืบย้อนกลับหรือตรวจสอบจากบัตรเลือกตั้งที่ลงคะแนนแล้วไปสู่ต้นฉบับบัตรได้โดยง่าย ซึ่งบริเวณต้นฉบับบัตรนั้น ปรากฏข้อมูลสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ ลายมือชื่อของกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง, ลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ลงคะแนน, ลำดับในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ด้วยความเชื่อมโยงทางข้อมูลข้างต้น หากมีการนำรหัสบาร์โค้ดบนบัตรเลือกตั้งไปเทียบเคียงกับข้อมูลในต้นฉบับบัตร ย่อมอาจทำให้สามารถระบุตัวตนได้ว่า ผู้ลงคะแนนคนใด เลือกผู้สมัครลงเลือกตั้งเบอร์ไหน พรรคการเมืองใด รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายข้อความเฟซบุ๊กของ โดม เจริญยศ, ภาพถ่ายสำนักข่าวพีพีทีวี เฮชดี ๓๖ PPTVHD36 เรื่อง ทดสอบสแกนบาร์โค้ดบนบัตรเลือกตั้ง ๒๕๖๙ หลัง กกต. แจงเป็นเลขลือตสำหรับการจัดพิมพ์, ภาพถ่ายข้อความเฟซบุ๊กของ สรยุทธ สุทัศนจินดา กรรมการข่าว เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒ ถึง ๑๔ ตามลำดับ

ประกอบกับ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำโดยนายครรชิต เจริญอินทร์ รองเลขาธิการ กกต. ว่าที่ ร.ต.ภาสกร สิริภคยาพร รองเลขาธิการ กกต. นายกิตติพล พยัคฆเดชาพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ และนายวรพงศ์ อนันต์เจริญกิจ ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนการเลือกตั้ง แดลงข่าว "การเลือกตั้ง สส. และการออกเสียงประชามติ" ซึ่งมีเนื้อหาสำคัญดังนี้

โดยนายวรพงศ์ อนันต์เจริญกิจ ได้แถลงข้อเท็จจริงยอมรับว่า "ในบาร์โค้ดนี้เมื่อสแกนแล้วก็สามารถระบุได้ถึงเลขที่บัตรเลือกตั้ง" ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้เป็นที่ยุติอย่างชัดเจนจากคำแถลงของคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีบาร์โค้ดหรือรหัสที่สามารถตรวจสอบแล้วสามารถระบุถึงเลขที่บัตรเลือกตั้งได้ ซึ่งจะสามารถทำให้ทราบได้ว่า บุคคลผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งคือผู้ใด และลงคะแนนให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเบอร์อะไรหรือพรรคการเมืองใด รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายข้อความเฟซบุ๊กของ สำนักข่าวช่อง ๘, ภาพถ่ายข้อความเฟซบุ๊กของสำนักข่าวเดอะสแตนดาร์ด, ภาพข่าวของสำนักข่าวช่อง

สามพลัส Ch3plus, อุปกรณ์บันทึกคลิปวิดีโอการแถลงข่าวของสำนักข่าวเดอะสแตนดาร์ด เรื่อง กกต. แถลงปมบาร์โค้ดในบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ และข้อมูลคำถอดข้อความจากคลิปวิดีโอของสำนักข่าวเดอะสแตนดาร์ด วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เป็นตัวอักษร เอกสารแนบท้าย หมายเลข ๑๕ - ๑๙ ตามลำดับ

แม้ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๒๙ จะให้อำนาจ กกต. ในการกำหนด "รหัส เครื่องหมาย หรือข้อความพิเศษ" เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการปลอมแปลงบัตรเลือกตั้งโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าก็ตาม แต่การใช้อำนาจดังกล่าวย่อมมี ขอบเขตและข้อจำกัดตามกฎหมาย ที่ชัดเจนดังนี้ มาตรา ๑๒๙ ระบุวัตถุประสงค์ไว้อย่างจำกัดว่าต้องเป็นไป "เพื่อป้องกันการปลอมแปลงบัตรเลือกตั้งเท่านั้น" มิใช่เพื่อการจัดทำระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงไปถึงตัวบุคคลได้ การใช้รหัส (เช่น บาร์โค้ด) ที่สามารถสืบค้นย้อนกลับไปยัง ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ หรือข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ของผู้ลงคะแนนผ่านต้นขั้วบัตร จึงเป็นการกระทำที่เกินขอบเขตอำนาจตามกฎหมายขัดต่อเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยผู้ถูกฟ้องคดีมีวัตถุประสงค์อื่นใดอันมิใช่วัตถุประสงค์ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรับรองหลักการ "ลงคะแนนโดยลับ" การออกแบบระบบรหัสที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ว่าผู้สิทธิเลือกตั้งคนใดเลือกพรรคการเมืองหรือผู้สมัครรายใด ถือเป็นการทำลายสาระสำคัญของการเลือกตั้งโดยลับ และส่งผลกระทบต่อเสรีภาพในการตัดสินใจโดยปราศจากความกลัวหรือการคุกคาม อีกทั้ง ระเบียบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) มีสถานะเป็นเพียงกฎหมายลำดับรอง ซึ่งถูกตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ระเบียบดังกล่าวจะใช้อำนาจเกินขอบเขตหรือขัดแย้งต่อบทบัญญัติของกฎหมายสูงสุด คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้การเลือกตั้งจะต้องกระทำไปโดยตรงและลับมิได้

ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องที่ ๑ ที่อ้างว่า บัตรเลือกตั้งที่ต้องใส่รหัสหรือบาร์โค้ดนั้น เพื่อป้องกันการปลอมแปลงบัตรเลือกตั้งนั้น ก็เป็นข้ออ้างที่ไม่สามารถรับฟังได้ เพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีการพิมพ์และระบบตรวจสอบในปัจจุบันมีหลายวิธีที่สามารถยืนยันความแท้จริงของบัตรได้โดยไม่ต้องพึ่งระบบตัวเลขแบบเรียงลำดับที่สามารถตรวจสอบย้อนหลังไปจนพบข้อมูลของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง อาทิเช่น

๑. การใช้เทคโนโลยีรหัสตรวจสอบความปลอดภัย แทนที่จะใช้เลขลำดับทั่วไป คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) สามารถใช้รหัสที่ซับซ้อนกว่าเพื่อยืนยันสิทธิ์ได้ เช่น พิมพ์รหัสที่ถูกสร้างขึ้นจากระบบแบบสุ่มลงบนต้นขั้วหรือตัวบัตร รหัสนี้จะทำหน้าที่ตรวจสอบว่าบัตรใบนี้ถูกพิมพ์ออกมาจากระบบจริง แต่ไม่สามารถโยงกลับไปหาชื่อผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งได้

๒. พิมพ์รหัสหรือสัญลักษณ์พิเศษที่มองเห็นได้เฉพาะภายใต้แสง UV (Blacklight) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบแท้จริงที่ได้

๓. การพิมพ์ตัวอักษรขนาดเล็กจิ๋วที่มองเห็นได้ด้วยแว่นขยายเท่านั้น ซึ่งเครื่องถ่ายเอกสารหรือเครื่องพิมพ์ทั่วไปไม่สามารถเก็บรายละเอียดได้

๔. การดำเนินการด้วยวิธีการอื่น ๆ

แนวทางข้างต้นสามารถดำเนินการป้องกันการปลอมแปลงบัตรเลือกตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นต้องพิมพ์บาร์โค้ด (Barcode) หรือรหัสคิวอาร์โค้ด (QR Code) ลงบนบัตรเลือกตั้งหรือเอกสารที่เชื่อมโยงไปถึงตัวตนผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรักษาความลับในการลงคะแนนและป้องกันมิให้เกิดการตรวจสอบย้อนกลับ ไปยังข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดี ซึ่งสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งโดยตรงและลับตามรัฐธรรมนูญ

นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏอย่างชัดเจนว่า ในการดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ได้กำหนดรูปแบบบัตรประชามติโดยปราศจากการระบุรหัส คิวอาร์โค้ด (QR Code) หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ใดๆ ที่อาจนำไปสู่การตรวจสอบหรือระบุตัวตนของผู้ใช้สิทธิหรือออกเสียงได้ สอดคล้องกับคำแถลงของ นายวรงค์ อนันต์เจริญกิจ ในฐานะตัวแทนคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ยืนยันต่อสาธารณชนว่า “แม้บัตรประชามติจะไม่มีคิวอาร์โค้ดหรือบาร์โค้ด แต่หน่วยงานมีมาตรการอื่นที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการตรวจสอบและป้องกันการทุจริต” พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเป็นหลักฐานที่สามารถรับฟังได้อย่างยุติว่า มาตรการรักษาความปลอดภัย ความสุจริตของการเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องแลกมาด้วยการละเมิดหลักการลงคะแนนโดยลับ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดให้บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และบัตรเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อต้องมีรหัสหรือบาร์โค้ดที่สามารถสืบถึงตัวของผู้ฟ้องคดีบุคคลผู้ลงคะแนนได้นั้น จึงเป็นการกระทำที่เกินกว่ากรณีจำเป็น และขัดต่อกฎหมาย ละเมิดหลักการลงคะแนนโดยลับตามรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังสร้างความเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและการแทรกแซงเจตจำนงที่เสรีของประชาชนโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรและหรือโดยมีวัตถุประสงค์อื่นใดอันมิใช่วัตถุประสงค์ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ถือว่าเป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบ และเป็นการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๕. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ของเรียนต่อศาลว่า หลักการลงคะแนนโดยลับต้องได้รับความคุ้มครองโดย "ระบบ" มิใช่ "บุคคล" กล่าวคือ

หลักการลงคะแนนโดยลับ มิใช่เพียงระเบียบปฏิบัติในขั้นตอนการเลือกตั้ง แต่เป็นมาตรการคุ้มครองเจตจำนงที่เสรีของประชาชน ซึ่งโดยสภาพทางกฎหมายแล้ว ความลับดังกล่าวต้องถูกรับรองด้วยการออกแบบระบบ ที่ปิดกั้นการตรวจสอบย้อนกลับ ได้อย่างเด็ดขาดในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกเสียงไปจนถึงการทำลายบัตรเลือกตั้ง หากระบบการเลือกตั้งยังคงมีช่องว่างให้สามารถพิสูจน์ทราบตัวบุคคลได้ แม้จะเป็นไปด้วยความยากลำบากเพียงใดก็ตาม ย่อมถือว่าระบบนั้นไม่มีสภาพเป็นความลับไปโดยสิ้นเชิง

จากคำแถลงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าได้มีการกำหนดมาตรการจัดเก็บหรือมีขั้นตอนการกำกับดูแล โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อป้องกันมิให้มีการตรวจสอบย้อนหลังได้นั้น เป็นการฝากความลับไว้กับจริยธรรมของบุคคล ซึ่งขัดต่อเจตรมณ์ของมาตรา ๘๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เนื่องด้วยบุคคลอาจกระทำผิด ละเมิดหลักการ หรือถูกแทรกแซงโดยอำนาจของเงินตราหรือ

อำนาจที่ไม่ชอบธรรมได้เสมอ การฝากความลับไว้กับบุคคลจึงไม่ใช่การป้องกันปัญหาที่ต้นเหตุและขาดความมั่นคงในเชิงระบบ อันเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองให้การลงคะแนนเป็นไปโดยลับอย่างแท้จริงในเชิงระบบที่แม้แต่บุคคลใดก็ไม่อาจจะล่วงรู้ได้

นอกจากนี้ ในทางข้อเท็จจริงตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๘๔ ประกอบข้อ ๑๘๓ กำหนดให้มีการบรรจุ บัตรเลือกตั้งที่เหลือนับบัตรเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมไว้ในหีบบัตรเลือกตั้งใบเดียวกัน การรวมเอกสารสำคัญดังกล่าวไว้ในสถานที่จำกัดและในลักษณะที่เอื้อต่อการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลำดับที่บนต้นหีบกับตัวบัตร ย่อมส่งผลให้บุคคลผู้เข้าถึงหรือเข้าตรวจสอบหีบบัตรย่อมสามารถพิสูจน์ทราบถึงการตัดสินใจลงคะแนนและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีรวมถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้งอื่นได้ง่าย ขัดต่อคำแถลงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองซึ่งอ้างว่ามีมาตรการจัดเก็บแยกบัตรเลือกตั้ง ต้นหีบบัตรเลือกตั้ง และเอกสารอื่น ๆ แยกจากกันจนทำให้ยากต่อการสืบค้นตรวจสอบข้อมูลในภายหลัง รายละเอียดปรากฏตามภาพข่าวสำนักข่าวมติชน เรื่อง เลือกตั้งโดยลับพังแล้ว ปริญญาการระเบียบกต.ระบุชัดเก็บต้นหีบไว้ในหีบบัตร เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๐

ข้อ ๖. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ขอเรียนต่อศาลว่า ตามแนวบรรทัดฐานของคำพิพากษาศาลปกครองกลางคดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๗-๖๐๘/๒๕๔๙

ซึ่งได้วินิจฉัยวางหลักว่า “หากการออกคะแนนเสียงเลือกตั้ง สามารถคาดเดาได้โดยง่ายว่าผู้นั้นได้ทำเครื่องหมายกากบาทลงในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนนหรือออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งบัญชีใดและผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งคนใด....จึงเป็นการกระทำที่ทำให้การออกเสียงลงคะแนนไม่เป็นไปโดยลับ”

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานอย่างที่น่าหนักแน่นมั่นคง ประกอบกับคำแถลงยอมรับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า บาริโค้ดบนบัตรเลือกตั้งสามารถตรวจสอบและเชื่อมโยงกลับไปสู่เลขลำดับของบัตรเลือกตั้งได้ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงมิใช่เพียงการคาดเดาตามสภาพแวดล้อม แต่เป็นการพิสูจน์ทราบตัวตนได้โดยอาศัยหลักฐานทางเทคนิคที่แม่นยำและแน่นอน

ดังนั้น เมื่อศาลปกครองเคยพิจารณาว่าเพียงการคาดเดาได้ก็ถือเป็นการละเมิดหลักความลับของการเลือกตั้งอย่างร้ายแรงแล้ว ข้อเท็จจริงในคดีนี้ที่ปรากฏระบบการจัดทำบัตรเลือกตั้งให้สามารถตรวจสอบและระบุตัวตนของผู้ลงคะแนนได้อย่างชัดเจน ย่อมถือเป็นพฤติกรรมที่ร้ายแรงยิ่งกว่าและเป็นการกระทบต่อสาระสำคัญของการเลือกตั้งโดยลับอย่างไม่อาจปฏิเสธได้

ข้อ ๗. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ขอเรียนต่อศาลว่า เมื่อพิจารณาถึงบรรทัดฐานของศาลรัฐธรรมนูญคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๙/๒๕๔๙ ซึ่งได้วินิจฉัยไว้อย่างชัดเจนว่า มาตรฐานของการลงคะแนนโดยลับนั้นพิจารณาจาก “วิสัยและพฤติการณ์ที่สามารถรู้ถึงการลงคะแนนเสียงได้หรือไม่” ไม่จำเป็นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีบุคคลใดรู้จริงหรือไม่ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่ายังอยู่ในวิสัยที่สามารถตรวจสอบรู้ได้ ไม่ว่าจะขั้นตอนนั้นจะต้องใช้ความพยายามเพียงใด หรือยากลำบากเพียงใด ก็ย่อมถือว่าการดำเนินการนั้นมิใช่การ

ลงคะแนนโดยลับตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญ การลงคะแนนที่พึงพาเพียงความไวเนื้อเชื่อใจในกระบวนการจัดเก็บ จึงเป็นวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่สอดคล้องกับหลักการสุจริต เทียงธรรม และเป็นธรรมตามที่รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้

อาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวมาข้างต้น ย่อมแสดงให้เห็นอย่างประจักษ์ว่า คำสั่งและกระบวนการใดๆของผู้ถูกฟ้องคดีในการจัดทำบัตรเลือกตั้งให้มีคิวอาร์โค้ดหรือบาร์โค้ดซึ่งสามารถระบุไปถึงตัวตนของผู้ฟ้องคดีหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ โดยใช้อำนาจในการสั่งให้จัดพิมพ์แบบเลือกตั้งตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๖๖ มีลักษณะที่ขัดหรือแย้งต่อหลักการลงคะแนนโดยลับ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๕ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการกระทำโดยเจตนาและหรือประมาทเลินเล่อที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งไม่สามารถลงคะแนนได้โดยอิสระและปราศจากการสอดส่องหรือรับรู้โดยผู้อื่น ย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิการออกเสียงเลือกคะแนนเลือกตั้งมิได้ดำเนินไปโดยสุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม อันเป็นมาตรฐานสูงสุดที่รัฐธรรมนุญกำหนดไว้ ส่งผลให้ความชอบธรรมของการเลือกตั้งครั้งนี้เสียไปโดยสิ้นเชิง และเป็นคำสั่งหรือการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนุญและกฎหมาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องระงับการดำเนินการใดๆ อันเป็นผลจากการละเมิดสิทธิการเลือกตั้งดังกล่าวโดยทันที และดำเนินการเยียวยาความเสียหายให้มีการจัดทำบัตรเลือกตั้ง และมีการดำเนินการเลือกตั้งใหม่ให้ถูกต้องเป็นธรรมตามรัฐธรรมนุญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

ข้อ ๘. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ขอเรียนว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจการพิจารณาคดีของศาลปกครอง เพราะการกระทำและดำเนินการออกแบบบัตรเลือกตั้ง สำหรับใช้ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เป็นการกระทำและดำเนินการ โดยใช้อำนาจในการสั่งให้จัดพิมพ์แบบเลือกตั้งตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติและระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๖๖ ซึ่งไม่ใช่การวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรอิสระซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนุญขององค์กรอิสระนั้น ๆ และศาลปกครองกลางก็ได้เคยรับคดีลักษณะเดียวกันดังกล่าวไว้พิจารณาและมีคำพิพากษาแล้วในคดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๗-๖๐๘/๒๕๕๙

ข้อ ๙. เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในระบอบประชาธิปไตย อันถือเป็นกลไกหลักในการกำหนดทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินและเจตจำนงของประชาชน ซึ่งกระทบต่อประโยชน์สาธารณะอย่างมีนัยสำคัญ

หากกระบวนการดังกล่าวมีความไม่ชัดเจนหรือมีความล่าช้า ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง จึงเข้าลักษณะกรณีที่มีเหตุสมควรพิจารณาโดยเร่งด่วนตาม ระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๙/๒

คำขอท้ายฟ้อง

ด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ขอให้ศาลรับคดีไว้พิจารณา และมีคำพิพากษาเพื่อเป็นบรรทัดฐานสร้างความเป็นธรรมแก่กฎหมายทั้งระบบ และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสิทธิของประชาชนและหลักการสำคัญในทางรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ขอให้ศาลมีคำสั่ง ห้ามมิให้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำระบบรหัส คิวอาร์โค้ด หรือเทคโนโลยีอื่นใดที่มีลักษณะในการระบุหรือเชื่อมโยงถึงตัวตนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มาใช้ในการจัดทำบัตรเลือกตั้งหรือใช้ในกระบวนการลงคะแนนเลือกตั้งในครั้งต่อไป เพื่อคุ้มครองหลักความลับของการลงคะแนน

ข้อ ๒. ขอให้ศาลมีคำพิพากษาว่า การดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดพิมพ์และใช้บัตรเลือกตั้งที่มีการระบุรหัสคิวอาร์ (QR Code) หรือรหัสแท่ง (Barcode) ซึ่งมีลักษณะที่สามารถตรวจสอบหรือระบุย้อนกลับไปถึงตัวตนของผู้ฟ้องคดีและผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้นั้น เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากขัดต่อหลักการลงคะแนนโดยลับและละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองไว้

ข้อ ๓. ขอให้ศาลพิพากษาว่า บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และบัตรเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ ที่มีการจัดทำรหัสคิวอาร์ (QR Code) บาร์โค้ด (Barcode) หรือเครื่องหมายแสดงรหัสอื่นใด ซึ่งมีลักษณะเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถตรวจสอบ สืบค้น หรือระบุย้อนกลับไปถึงตัวตนของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรายบุคคลได้ ที่นำมาใช้ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เป็นบัตรเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากขัดต่อหลักการลงคะแนนโดยลับตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๔. ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (คณะกรรมการการเลือกตั้ง) ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปขึ้นใหม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยต้องปราศจากเครื่องหมายหรือรหัสใดๆ บนบัตรเลือกตั้งที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงการลงคะแนนหรือตัวตนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๕. เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในระบอบประชาธิปไตย อันถือเป็นกลไกหลักในการกำหนดทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินและเจตจำนงของประชาชน ซึ่งกระทบต่อประโยชน์สาธารณะอย่างมีนัยสำคัญ

หากกระบวนการดังกล่าวมีความไม่ชัดเจนหรือมีความล่าช้า ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง จึงเข้าลักษณะกรณีที่มีเหตุสมควรพิจารณาโดยเร่งด่วนตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔๘/๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ จึงขอให้ศาลโปรดพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งตามคำขอท้ายฟ้องข้อ ๑ ถึงข้อ ๔ โดยเร่งด่วน เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของรัฐและประชาชนสืบไป

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมาด้วย ๒ ฉบับ

ลงชื่อ

[REDACTED]

ผู้รับมอบอำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗

[REDACTED]